

5 augustus 2007 Malindi

Speciale editie

Jambo nieuwsbrief-lezers

Deze speciale editie is ontstaan doordat ik een brief wilde schrijven aan alle betrokken van Spinning Event 2007 gehouden bij Telfort. Telfort is de afgelopen jaren een goede sponsor geweest en heeft bouwreizen georganiseerd naar Kenia. Kort gezegd hield dat in dat werknemers van Telfort de mogelijkheid hadden om ons te bezoeken en hier mee te bouwen aan een project, dat Telfort ook financierde. Met alle bouwers hebben we een bijzondere band gekregen – met velen heb ik nog contact en ze helpen me nog steeds op velerlei manieren. Tijdens het schrijven realiseerde ik me dat ik deze brief met alle nieuwsbrief lezers wilden delen zodat jullie delen in de gebeurtenissen hier.

Hier de brief:

Beste betrokken bij Spinning

Mijn email werkt vandaag 5 augustus niet en daar baal ik van want ik wil jullie zo graag laten delen in de dag die we vandaag hadden!

Ik heb aan jullie gedacht en mijn ogen werden een beetje nat toen ik aan jullie dacht toen ik met de MP (parlementslid) van Malindi, Lucas Maitha, voor het lint stond dat moest worden doorgeknipt om de nieuwe slaapzaal te openen . Maitha is een belangrijk man – mensen uit de omgeving drongen bij de entree om een glimp van de man te mogen opvangen en we hebben daarvoor het hek op slot moeten doen. Ik dacht aan jullie en had jullie er graag bij willen hebben .

Ik denk dat deze dag eer heeft gedaan aan alles wat jullie voor ons hebben betekend in het verleden en in het heden en in de toekomst.

Wat is er gebeurd :

De afgelopen weken zijn we hier bezig geweest met het organiseren van een groot feest.

Een groot feest met als hoofdreden het openen van de nieuwe slaapzaal gedoneerd door Telfort – Spinning. Ook bestaan we twee jaar en zijn we sinds een paar maanden officieel geregistreerd. Reden genoeg voor een groot feest. Jullie weten wellicht dat ik niet van geldverspilling hou dus ik had zelf nog een doel; Dat doel was alle belangrijke mensen, potentiële sponsors, die hier in Malindi zelf zijn uitnodigen voor dat feest zodat mensen niet meer om ons heen kunnen en weten dat het weeshuis niet alleen mijn verantwoording is maar dat de hotels – de winkels – casino – allemaal best wel wat kunnen bijdragen

Dat is een moeilijk doel want mensen hier – zwart of wit in Malindi – ze zitten bovenop hun geld en er rolt niks! Ook is het zo dat als je mensen uitnodigt voor een feest ze niet nee zeggen – nee zeggen is een teleurstelling dus iedereen zegt te komen maar uiteindelijk komt niemand. Dus ik heb ik de Spinning Telfort geest gedacht ....

Ik heb entree gevraagd voor het feest – kaarten laten maken en mensen zijn persoonlijk uitgenodigd (sommige hotels moet je wel 3 of 4 keer heen – iedere afspraak die je maakt – “ de manager is er nu niet, morgen om 10 uur zet ik een afspraak voor u in zijn agenda “ de volgende dag sta ik er weer braaf en zo ook de ochtend daarna en ook de ochtend daarna. Met als gevolg dat we kaarten hadden verkocht voor het feest of mensen nu komen of niet. Als mensen dan zeggen dat ze komen – kunnen ze gelijk de kaart kopen – dus dat geld hadden we al binnen .

Tijdens het feest zelf hebben we een loterij gehouden – per lot 1 Euro – we hadden een aantal mooie gedoneerde prijzen en hebben een aantal zelf gekocht. Een vliegticket Nairobi – Mld en terug als hoofdprijs maar er was ook een dvd speler, een peuter fietsje – etentjes bij restaurants –slaaparrangementen bij hotels – dagje met je familie naar een zwembad bij een hotel – zakken snoep – waterpistolen – speelgoed auto’s en body lotion e.d. voor vrouwen.

Ik vond dit in de geest van jullie allen en Telfort –

Een uitdaging voor mij want het personeel vond mijn aanpak eerst wat raar maar achteraf zijn ze heel blij!

Laat me iets zeggen over het feest.

Om tien voor 12 word ik gebeld – Lucas Maitha is op de zandweg onderweg naar het weeshuis samen met Gladys die hem heeft opgehaald van zijn kantoor.

Alle kinderen rennen naar de gate en gaan langs de weg staan die naar de parkeerplaats gaat (de parkeerplaats is aangegeven met bordjes en gewoon op het terrein .)

Nerveus staat iedereen te wachten ; ik oefen met de jongste kinderen nog 1 keer hoe ze de ketting om moeten doen bij Maitha (dat is een gewoonte dat de VIP zo'n soort alloah - hawai krans om krijgt.)

De auto's komen binnen; de kinderen zingen – onze kleinsten doen hem de ketting om – ik stel me voor . De mannen krijgen een rondleiding – hij heeft van te voren al aangegeven dat hij op tijd staat dus we benutten onze tijd.

Dan gaan we naar de nieuwe slaapzaal waar alle feesttenten klaarstaan inclusief stoelen – Maitha en een compagnon nemen plaats aan een tafel die voor hun gereserveerd is .

Ondertussen zijn velen gearriveerd – denk aan Dr Anisha hoofd van het regeringsziekenhuis en een privé kliniek en het rode kruis Malindi – maar ook de kinderbescherming – hoofdonderwijzers van scholen – winkel eigenaren – aannemers etc.

We beginnen het feest met een special lied dat wat inleiding nodig heeft .

Fester en ikzelf waren getuigen op een bruiloft vorige week – 's-avonds was er een etentje en daar ontmoete ik een Noorse vrouw ; tijdens het gesprek vertelde ze me dat ze jaren geleden in Nairobi had gewoond – ook vertelde ze me

dat ze klassiek zangeres is. Haar tijd in Nairobi inspireerde haar een liedje te schrijven en ik vroeg haar het te zingen – ze zong het – ik had kippenvel en belde Veronica ondertussen op en liet haar meeluisteren .

Ik heb de vrouw gevraagd om deze zondag te zingen met de kinderen en dat wilde ze wel.

En zo was onze show starter ontstaan .

De Noorse vrouw begon te zingen over een straatmoeder ; een straatmoeder die een kind krijgt en zegt: mijn leven is een leeg omhulsel, ik heb niets te bieden aan mijn kind, wat anders kan ik doen als dit kind achterlaten, ik kan er niet voor zorgen . Ik zou dit kind een thuis willen geven maar ik kan dat niet. Dan is refrein “ Pole sana “ (heel erg sorry) . Dan in het volgende couplet komt er de tekst dat er een huis gevonden is – een huis waar vele kinderen zijn zoals kinderen van deze moeder. De kinderen bij het huis zeggen: “ Laat je hart niet verstenen, maar deel je verhaal met ons – wij weten waar jij het over hebt want wij hebben eenzelfde achtergrond – wees gelukkig – wees blij – je hebt weer een huis en een toekomst.” – dan het refrein- “ Karibu Sana” (heel erg welkom).

Een lied zo passend bij een opening van nieuwe slaapzaal – (nieuwe kinderen zijn Karibu Sana) .

Het was heel bijzonder – De vrouw startte het lied alleen – toen viel Veronica in en uiteindelijk kwamen alle weeskinderen erbij.

Veronica, zoals jullie weten ons zangtalent, zong eigenlijk over haar eigen verhaal en zo vele kinderen en tijdens de repetities zag ik personeel tranen wegpinken – ik bleef maar mijn duim in de lucht houden en mensen bemoedigend en begrijpend aankijken.

Veronica haar moeder is een straat moeder – zwaar verslaafd – ze heeft lang in de gevangenis gezeten en is eind 2006 vrij gekomen . Veronica en haar broers hoopten op een hereniging en we hebben inzet gegeven vanuit het weeshuis en met kerst is het eerste contact gelegd – later dit jaar het daadwerkelijke bezoek aan de moeder in de sloppenwijk. Blessed generation heeft aangeboden de vrouw te helpen maar het lijkt te laat - de hereniging was een nieuw trauma voor de kinderen . Het is een lang verhaal en niet het onderwerp van de brief maar de moeder van Veronica belde maandag – terwijl we net haar broertje die in Nairobi studeert hadden gebracht om een mooi weekend te hebben in Malindi zus op het punt stond om terug te gaan

Na het telefoontje huilde Veronica en het broertje was lief voor haar maar boos op moeder.

Dat was maandag en de zondag daarop staat Veronica daar op het podium – als straat moeder; niemand kon emotioneel zich daar aan onttrekken.

Oke – dat was het openings-lied – ik schrijf jullie veel maar omdat jullie er niet bij konden zijn is het wellicht fijn om wat achtergrond te hebben : Ik kan ook schrijven ...de kinderen zongen met een bezoekers een lied ..ja – dat oke, leuk maar dat vertaalt de emoties niet..

Na dat lied zijn we naar de slaapzalen gelopen ; Maitha knipte een lint door, de schaar werd aangereikt opnieuw door de kleinsten.

Toen waren mijn gedachten met alle bouwers met alle spinners en met Telfort en had ik moeite mijn ogen droog te houden Ik miste jullie vanuit mijn diepste en wilde zo graag dat iemand er bij had kunnen zijn. Ik heb Maitha de slaapzaal laten zien – met de drie vluchtwegen – water en stroom en de man was tevreden.

We gingen weer zitten er was entertainment - de technische school van Fester had traditional dancers en het was beter dan je kunt bedenken – iedereen schreeuwde en klapte – Miatha hield een speech en zei dat de regering kon helpen met nieuwbouw van bijvoorbeeld klasklokken – ik zal het zien – eerst zien en dan geloven toch .

Maar de speech van Maitha was goed en hij gaf duidelijk te kennen dat hij blij was met de agriculture class en zei : “ Veel mensen praten met mij over werk – het gaat altijd over kantoor banen – veel mensen hebben land en ik zag dan “ Is werken op het land geen baan?” Nu ‘ ik zie hier dat mensen aangemoedigd worden om te werken met dat wat ze hebben en dat is goed. De` MP was duidelijk onder de indruk.

Daarna was er eten ; alles gekookt door onze technische school - de horeca-afdeling – petje af – hoeveel mensen verwacht je ....op donderdag 200 – op zaterdag denken we aan 500 –hoe regel je dat met eten ? Iedereen ging naar huis met een gevulde maag – vergeet niet: voor Kenianen is een feest geen feest als er geen eten is.

Na het eten was er entertainment door dansers – acrobaten en een goochelaar – dat moesten we uiteraard betalen maar het was geweldig .Voor kleintjes staat het “spring kussen “ dat we hebben gehoord . M.a.w. . alle kinderen hebben genoten hetzij van goochelaar –eten – of spring kussen.

Toen kwam de verloting – daarna weer zang van kinderen en technische school.

Daarna is taart aangesneden – taart gebakken en gedecoreerd door de studenten van de technische school – onze kleinsten hielpen opnieuw met het snijden van de taart.

Dan een slot speech van mij en daarna een gebed en toen was het afgelopen.

We verlieten het feest met een goed gevoel ;zaken mensen binnenkrijgen is hier moeilijk – vele hotel eigenaren hadden een afgevaardigde gestuurd en sommigen velen kwamen niet – maar hadden wel een kaart gekocht. Vandaag zullen ze horen van allen die er wel waren dat ze een geweldig feest hebben gemist!

We hebben door dit feest Blessed Generation op de kaart van Malindi gezet!

Ria

